

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 hóra
csak egy forint.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
3 korona-uteza, 18. szám alá
küldendő.

Pest, nov. 17.
1867.
33. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tisztelőpeldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyarutca 1. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely Ludas Matyinak van
szánva.

Népdalok.

Bus a nemzet, — kvótát nemzett,
Azt sem tudja, mit csinál?
Deák erős, — kevés a hős . . .
Pest vármegye retirál.
Huzd a marsot hátrafelé
Te cigány!
Sirva vigad most a magyar . . .
Igazán.

Már ha én az országházban
Követek padján ülnek . . ?
A többséggel teremtttse.—
Egy huron nem pendülnek.
Mégkérdeném a Deáktól
Magától:
Mennyi jussot nyirbál még el
Szegény magyar Hazámtól?

Már én többé — soha többé
Magyar huszár nem leszek,
A csakómra ékességnek . . .
Kokastollat nem teszek;
Mert a kokas csak azt kuko-
Rikolja:
Hogy a magyart ezután is
Csak a német rikhtolja.

Már én többet, soha többet
Késő estve nem járok,
Elesipnének elesuknának
Engem a komiszárok
Ugy járnék mint Böszörményi
Ujsága . . .
Viradatra elfogatna
Wenckheim ő méltósága!

Ad notam: De szeretnék be szeretnék
Kossuthal én beszélni.
Mégkérdeném, a magyarnak
Lehet-e még remélni. stb.

A magyarnak, szegénykének
 Alighogy van kenyere,
 Még is nyuzzák, most is huzzák
 S nyikorog a szekere.
 Mikor derül valahára
 Hajnala?
 Csak messziről beszél hozzá
 A megváltó Angyala!

Hevesmegye ablakában
 Kiviritott a rózsa. —
 Kossuth Lajos alapjára
 Ráhajlott a bimbója.
 A miniszter busul érte
 S harangos.
 Hej de Kossuth csak azt mondja:
 „Leszek én még a rózsámmal
 Szabados.“

KONDOR MARCZI.

Történelmi okmánytár.

III.

Ackheim budai basa levele Pécs városához
 1687-ben.

Ti lázadó hitetlenek! Talán nem hallottátok hírét Eger városának, hogy épen azon bünbe estetek, melybe esék Abony és N. Várad, Körös és Kolozsvár! hát már nektek is van egeretek? A nagy próféta szakállára mondom, kiestek a hatalmas Padisah kegyelméből, ha eszetekre nem tértek, és rajta kívül mást is ismertek uratoknak.

Allah kéri, Allah akbár, Muhamed rosul Allah! Tudjátok meg a Padisah nagy és hatalmas, mióta a frankok királyához — ahoz a vagabundus parventühöz — leereszkedék a maga fényes trónusáról, és együtt esibukozék vala ő vele, iván egymás kedveért egy portiót a bódító mákonyból is az örök béke zálogául.

Ti eszeveszett gyaurok! hát illik az, hogy először a mi lábainkhoz rakjátok a bizalom harácsot, igérvén nekünk hűséges alattvalói engedelmisséget, — és mostan még is egy hitelent választottatok tolmácsul kit már én egy izben mint notátus lázadót kiüztem a proféta paradicsomából.

Nincsennek e köztetek e hivatalra alkalmas, engedelmes, ártalmatlan jóra való, szolgálatra kész csauszok, kik meghajolva alázattal csokólnák meg a proféta kaptánjának a szélét — és vakon engedelmeskednének a basák parancsainak?

Megbolondultatok, hogy oly makaes gyauart akartok küldeni a mi fényes orzánk elé Budára, kinek nyakára a hatalmas rettentő Padisah már zsinéget is szánt egy alkalommal s Alláhra és a proféta papucsára mondom, meg is kapta volna azt, ha a hitelent janiesáraink köröm közé kaparíthatták volna.

Mért nem hallgattatok a mi csauszunk Miksies szavára? ki komendált volna nektek oly beestületes kurafit kire bizvást számíthattunk volna, hogy a mi emberünk? Sőt a mint fileinkhöz jutott, ezen emberséges kötnivaló hazátokfiát még ki is kisértettétek a város határából, ezt valóban nem eselekedtétek okosan, hogy egyuttal el nem páholtátok, mért nem hajtotta parancsolatunkat ügyesebben végre a pimasz!

Azért is édes fiaim! adom nektek azt a jó tanácsot ne kutvátkodjatok, mert gentlemani bugyogómra esküszöm, ha nem táncoltok úgy a mint én fütyölök, olyan száz pálezát veretek a talpatokra . . . nem, azt nem veretek, nehogy muszkának tartsatok . . . hanem olyan binbasit küldök a nyakatokra komiszárius képiben, ki mind-

addig ott fog ülni, valamig csak eszetekre nem tértek és a nagy urnak meg nem hódoltok ti szolgálk!

Sose lássam a proféta paradicsomát ha úgy nem lesz. Titeket pedig kergessenek a dzsinek pokolba, ha más képen lesz a hogy a nagy ur hűséges szolgálja parancsolja. Rettegjetez hitetlen lázadók!

Ackheim
 budai basa.

Eredeti levelek.

XL.

Téns uram!

Na bezzeg ugyan megakadt a minisztérjóm a nemes vármegyékkel, vót is miatta perpatvarkodás meg civakodás az országgyűlésen, biz uram! ha nem olvasnám az ujságból hát else hinném, hogy annyi okos uri ember csak úgy marakodik egymással mint a piacon a kofa, elhídje kigyelmed téns uram! hogy hát én a magam esze szerént nem tartom helyesnek az egész dolgot, mert hát bolond az, a ki által nem látja, hogy a téns vármegyének is van jussa a maga igazságát védelmezni.

Csudálkozom rajta, hogy miért nem bírjátok meg érteni az egész dolgot? pedig hát nagyon könnyű az, hanem hát nem kell zsákba macskát árulni, mert mingyárt elmondom én, hogy milyen sorja van ennek a dolognak, a mit tudom hogy megért a ki nem hunczut vagy nem bornyu.

Na téns uram! hát hallgassik ide kigyelmed, teszem azt, hát hogy én vagyok a vármegye, a kezem alatt való gulyával együtt, a minisztérjóm meg a tisztartó, számtartó, kasznár, ispán megtugygy a feki meik, az országgyűlés meg a goróf vagy az uraság, a kinél én szolgálók.

Jól megértse kigyelmed téns uram! még azt is, hogy a juhász bojtár, a csikósbojtár, a kondásbojtár velem együtt mind külön vármegyék. Mán most osztán ha a gulyába kiüt a dög, oszt ha valami más határba való jó lúdoktor valami jó orvosságot komendál, a mitől a dög meg szünik és én azt szívesen fogadom, s gyógyítom velle a jószágot, hát már azér engemet el kell csapni, s helyembe valami értetlen kocsisfélét tenni a marhához? a ki csak a lúhoz ért, és ha én e miatt elmondom a tisztartónak, hogy nincs igazsága és az uraság kárára tette meg a kocsist gulyásbojtárnak, hát már engemet ezért vasba kellene verni s még a mellett a gorófnak is mindenféle álnoksággal tele verni a fejét?

Vagy ha teszem azt, a juhnyáj megrühesedik, oszt a tisztartó azt parancsolja, hogy minden juhnek elkell vágni a farkát, hogy meg gyógyuljék, és ha a juhász

azt izeni neki, hogy: ha tetszik vágja el az ur a magiét, de én tölem ne kívánják olyan bolondot; — hát már ezért a juhászt is elkell csapni, s a grófot is ráuszítani? a ki annyit se ért hozzá, mint én a német tánczhoz.

Ugyi hát téns uram! hogy nem járja? — lássa kigyelmed így van az is, a mi felett most civakodnak olyan erősen, hejj pedig dehogynem érti azt ott sok ember, dehogynem érti, hanem hát csak látom én, hogy sok farizeus van a világon bajnak és veszedelemnek.

Mondja meg csak kigyelmed ides téns uram! hogy hát az olyan képviselőfélék mire valók, a kik seregestől kinn ácsorognak addig, a míg valami erős dolog folyik odabent a nagy házban? ugyi, hogy azért nem mernek azok odabe lenni, mert nem értenek a dologhoz? — oszt inkább azt tartják, hogy ugy sem ér 5 forintot a miért odabe vannak lomnak; más meg azt tartja rólok, hogy ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes, már osztán azok a községek és vármegyék, a kiket ezek a jó urak képviselnek, bezzeg várhatnak az alkotmányos jussra.

Szegény Magyarország! már neked hát a fapénz is jó? bizony szegény állapotra jutottunk. Lám téns uram, így van az, mikor a voksot biraj huson meg pálinkán vásárolják meg a követválasztásokon, még is van olyan sok bolond, a ki haragszik érte ha az igazat megmondják.

Olyan ember kék sok mint Tisza téns uram! Ghyczy Böszörményi, Bobori meg több becsülletes jó ur ott a baloldalon, de bizony már az olyan hajdan erős gyenyeralis mint vagy kettő van ott, a meik se hideg se meleg, s a szavazáskor ugy külön válik mint — zsendiczébe a turó, biz az ilyen bal oldalbordák nem elég erősek védelemre azon az oldalon, melyen a nemzet rendithetetlen szíve egy tömegbe becsüllettel oltalmazza szent vagytonát az országnak. Hiába csak nem katonának való a törőényhozás.

Garibaldit is elfogták megint azt hallom, be is csukták valami várba, na de majd kieresztik ükemét még, csak már későre ne essék; meg mondtam ugye? hogy annak a talián bolondságnak is vége lesz nem sokára — hejj biz addig bolondozik az a Napoleon! hogy majd megint kellner lesz belőle, meg ánglus policzáj vagy amerikai kengyelfutó, hanem ha megint a lesz, nem tom hogy válik megint császárrá?

Na de hát addig is isten áldja meg kigyelmedet téns uram.

Karakán Marcz

gulyásbojtár.

Politikai operette

(borozásközben éneklük:)

Álszenti Hájasi Nepomuk, piébánu.
Szolgalelki Iszák Mátyás, kántor.
Nyuzódi Alattomos Pál, beamterből lett notárius
Kapadohányosi Talpas Gergely, kőszégi bíró.
Nyakasdi Szókimondó Pista, kálomista rektor.

Hájasi Nepomuk.

Áldott legyen a Jehova!
Hogy a jobboldal felett . . .
Csodaszerűen öröködik . . .
A menyei kegyelet.
Győznek haladnak előre.
Szavaznak ők nyakra főre.
Alleluja! alleluja!

Iszák Mátyás.

(magában: Óh! mi pompás ez a löre,
Iszom még egyet belölle)
fenszóval.

Óh esókolom szentelt ajkad
(nagyot huz a kancsóból.)
Drágalátos páterem!
Az a Kossuthféle izé . . .
Biz nekem se kenyerem.
Az én emberem is Deák!
Énekeljük neki tehát . . .
Alleluja! alleluja!

Alattomos Pál.

A béke zöld olajágát
Hordja a „jobboldali!“
Az „osztrák-magyar“ kérdést csak
Így lehet megoldani.
Óh mily bölcsen cselekszik hát
Deák majoritása . . .
A mikor a honvédsereg
Közös sirját megássa.
Haj!! hegyes a honvédbajusz
El a gyilkokkal örökre . . .
Hisz a béke százszor szebb.
Örök béke! jöjjön el hát
A te áldott országod . . .
Hogy stólat adót fizessen
A nép, mely nem kvótázott.

Talpas Gergely.

Ni rekturam; hát ezeknek
Ez a rendszer, alkotmány?
No nem esuda, ha a svarezgelb
Rongy fityeg Buda tornyán,
Csak megveszett ez a világ!
Látom hogy fiam Jani!
Soha sem fog mint bakkancsos
Honvéd ruhát hordani.
Megkesergik még a kvótát
Azt a közös portiót.
Minek fejében a német
Zsebre rak száz milliót.
Mit szóljunk már mindezekre
Tisztelt komám! rekturam?
Hej! elhigye már én nekem
Minden kedvem oda van.

Szókimondó Pista.

Hát csak annyit bíró komám!
Lesz még a békára dör . . .
Mely a peesovicsoknak majd
— A mint dukál — hasig ér.
A mikor is Hájahegyes
Iszák Mátyás s Nyuzódi!
Ő kelmőknek, tanácsos lesz
. . . Kissé félre huzódni.

Szittyá.

Egy miniszter, mint orosz lány szelidítő.

Tigriskörmeők.

Azt mondják a kutyaharapást a szőrével gyógyíthatni be leginkább.

Görgei árulása, melynek következtében a hősök hősei kivégeztettek, úgy fáj a nemzetnek, mint a kutyaharapás.

Most a hősök emlékére oszlopot emel a nemzet, s hogy annál nagyobb szerűbb legyen az emléke, — az aradi lelkes hölgyek árusarnokot állítottak, hol apró esesebecsékért szép öszveget vettek be. Így hegesztgetik az árulást... árulással.

Adja isten, hogy maguk az áruló szép leányok is kelenzők legyenek még ezen a farsangon.

A cultusminiszter ur előterjesztése folytán a polgári házasság is majd csak létrejön már s nyilvános törvényé válik.

Hát a szegény katonák, papok és mások, kik hivataluknál fogva nőtlenek, még ezután is csak privative nő szülhetnek?

Mióta a nagy urak a közönséges bugyogóba lelik fel üdvöségüket, azóta vidéken az urodalmi tiszték is migraint kapnak a magyar nadrágban s vetélkedve viselik a bugyogót.

„Wieder Herr! so ist der Bedienter!“ azt mondja a német.

Az „Esti Lapok“ magasra törekvő szerkesztője felajdul a pécsi választásra mondván: miképen lehet az hogy egy város Deáknak és a mostani kormánynak bizalmat szavaz, és azután Kossuth Lajost választja követének?

Hát ugy lehet édes Pálffy ur! hogy előbb a közönséges kaptára huzott tisztviselők kedveskedtek szívből; mostan pedig a szabad polgárok nyilatkoztak szívből.

Atyámfiai fiatal papok! Krisztus követői az urban. Ha valakinek valami sérelmi panasza van az egyházi felsőbbség basáskodásai ellen s azt orvosoltatni akarja a d... i egyházkerületen, hát jól meggondolja dolgának elejét végét, mert ott ül ám a panaszlott felsőbbség is a zöldasztal mellett; már pedig régi közmondás az, hogy: varju a varjunak szemét soha ki nem vájja.

Ergő ha valakinek bőrét nyuzni kezdik, fel ne ajduljon, mert ott a felsőbb táblán meg egészen lerántják. Szja hiába... „az egyházi felsőbbség tekintélyét fenn kell tartani.“ (Nem csak Rómában hanem dunántul is.)

Fehérmegye hírszerint névváltoztatásért folyamodott a miniszteriumhoz, mi végett előleges esere alkuba is boesátkozott már Arva vármegyével.

Görgei megtiszteltetése.

(első felvonás közkivánatra).

Az Üstökös kolléga mindig csak a esizmadiák hazafiságát dicséri, pedig hát a molnár sem kutya ám. Még peesovics molnárt nem látott Ludas Matyi. Minap is Veszprémben a molnárok egy jámbor asztalosmestert, ki a főpapoknak szokott gyalulgatni s ezért a közösiügyi politika buzgó hive, közösiügyesen jól elszákolta k.

Denique csak sok esküdt ellensége van szegény Matyinak, különösen az apró esepró, esuszó mászó, tedd ide tedd odaféle tisztviselőskék seregéből.

Hallom, hogy Fehérmegyében is regnál a többek közt egy hetvenkedő esküdtecske, ki — ha a közösiügy Matuzsálem életü leend — pompás Bach huszárnak nőheti ki magát. Ő esküdtsége a Ludas Matyiról csak nem rég is úgy méltóztatott nyilatkozni, hogy ez a lap csak „parasztinak való.”

Kedves esküdt fráter! a paraszton ma már nem a becsületes földmivesteket értjük, hanem az olyan tökfilkót, ki mint az esküdt uraságoeska nem tisztviselőnek, de csakugyan „parasztinak való.”

Mi különbség van a pápista és protestáns pap között?

Hát csak az, hogy az első tisztelendő (infuturum) az utóbbi pedig már (inpraesenti) tisztelletes.

Pater Greutner most a legviczezesebb ember a Reichsráthban. Legujabban azon felfedezést tette, hogy az apró esepró keresztek száraitra puskaesőveket, a nagyobb feszületekére pedig ágyukat kellene alkalmazni s ezeket kell a szent atyák közt kiosztani, melyekből aztán szentelt golyóbisokkal lödöznének a ... konkordátum ellenségeire.

Midőn Görgeit a mult napokban megmaeskamuzsikálta a fiatalság, a mágnás kaszinó előtt megállott és nagyban éljenzett. — mire az ablakok kinyiltak s egy szejpesz hang kérdező onnan felülről: „kit éltetnek?” „Kosuthot“ vala a dörgő válasz. „Fidone“ rögtön be lön téve minden ablak. Azt gondolák a jó urak, hogy valamelyik lókinzó vagy koppónemesítő sportmamnt illetett az nagyserü óvatió.

Vetett az alföldi ember épen, midőn a 49-i hadjárat alkalmával néhány ellenséges vasas német mellette ellovagolt.

„Mit vesződni hijába paraszt ember — szőlla egyik lisztes zsák — ki dadogá kissé a magyar nyelvet — hisz a mi terem ugy is a miénk meglesz?”

„Adja az isten uram! — szól a földmives felfohászokodva — épen kendert vetek.

Minap az országgyűlésen . . .

Minap az országgyűlésen
Képviselő Csernátóni!
Mondá, hogy ha meghallgatják . . .
Szűz beszédet fog tartani.

Elmondá hogy Eötvös báró!
Hol kitakar hol betakar . . .
Mindent tíres szép szavakba . . .
S a manó tudja, mit akar?

Hogy a kormány és a pártja
Magukat most nem jól érzik, —
Miképp Bodóné asszonyság . . .
Midőn a bor árát kéri.

És hogy a hazafiságból
Spekulációt nem csinál . . .
Szegényebbül fog meghalni
Gorove és Lónyainál

Meghiszem, hogy a többségnek
Egy cseppet sem tetszett biz az . . .
Szjah! nem jó azt elmondani
Sokszor, a mi szent és igaz.

Csernátóni beszédébe . . .
Még is volt egy szarvas hiba,
Nem a „félsz” politikája,
Se nem az impotentia.

Rosz volt a consequentia,
A bakot csak azzal lötte:
Mivel a szűz beszédébe . . .
Bodónét is bele szötte.

Antipáter.

A d o m á k.

Nagy traktákat adott a győr megyei főispán instellációja alkalmával a megye bizottmányának, kiszli számra hozotta Bécsből a francia pezsgőt. Mikor aztán már javában folyt az eszem iszom leereszkedett a méltóságos gróf a ködmönös bizalmi atyjafiak közzé is, és felköszönté őket nagy nyájasan, diktiója végére oda szurván ő méltósága következő szavakat is: „elvárom és számítok örökre, hogy mindenkor velem fognak tartani.”

„Számíthat méltóságos főispán ur! számíthat“ — felelék egyhangulag a falusi bírák, kik ugy nyakalták a francia pezsgőt, mint gödény a Rábeza vizét.

De bizony láttuk, hogy a kalkulus megbukott és nem igen számíthatott a főispán ur a ködmönös bizottmányi tagokra, mert daczára hogy megitták a pezsgőjét, — Győr megye bizottmánya még is csak felirt a kormányhoz Heves mellett.

J. pápai tanárnak szokása volt néha néha tréfálni tanítványaival. Egyik napon a mesterembereket t. i. Kovács, Szabó, Asztalos, Molnár, Pintér, Lakatos nevűeket szállítgatta fela feleletre, másik napon pedig a muzsikusokat mint p. o. Sipos, Dudás, Hegedüs nevűeket.

Volt a tanítványok között két Dúcz nevezetű is. Ezeket a tanár szinte egyszerre hívta fel, mondván:

„Lássuk most mit tud a pár-Dúcz (párducz) E tréfa óta maig is rajta maradt a két Duczon a párducz név.

A vigkedélyü K. gróf szeretett a cigányokkal tréfálódzni. Egyszer Főthra kocsizván, látja hogy egy cigány irgalmatlan két rosz gebéjével vele szemközt jő.

„Lassan hajts Pista! ha a moréhoz érünk“ szöla a gróf kocsisának.

Midőn tehát egymás mellé hajtottak, a gróf megszólítja a cigányt: „hé cigány! nem cserélünk lovat?”

— Azs is huncsut á ki nem cserél — fogá tüstént szaván a gróft a cigány.

Mit volt mit tenni a grófnak? — a dádét csak arra kérte, hogy legalább Főthra hajtathasson be lovain — s azután a csere csakugyan megtörtént.

Tekintetes nemes nemzetes és vitézlő Salaváry Menyhért ur Nagy kállói földes ur volt régenten hajdanába. Még akkor Debreczenben csak egy borbélyműhely volt. Tekintetes Menyhért ur Debreczenbe járt borotválkozni 5 lovon, de azért hogy öt lovon járt, nem mind az öt érzékével járt és költ a világba, szóval nagy tökfílkó volt, és szörnyű sokat adott az ő nemesi nagy mivoltára és rangjára, mint ahogy ma is a tökfílkók átaljába szoktak. Denique a mint be megyen Debreczenbe, elballagott nagy feszesen a borbélyhoz s a mint a boltajtó elibe ért, azon tekintett vagy kétszer, hanem a mint harmadszor is huzamosabban kukucskálna befelé, — az ajtó mögött álló borbély inas rákiáltott, hogy „bakk!“ persze nagyon meghökkent a tekintetes ur s szinte ugy vissza tántorodott, — hanem eszébe jutván az ő nagyszerű ki vólta, ujra benézett — s rá förmedve az inasra, mondá bakk még egyszer, hát erre arra a kinhalálotat, most tudom már hogy ki vagyok; — de persze azután meg a borbély inas ijjedt meg mintha csak egy pár éles borotvát nyelt volna el.

Ozsonnát kért Miska suszterinas asszonyától.

No ne busulj Miska! kapsz egy kis vajas kenyeret — itt van ne.

Kezébe veszi Miska a kenyeret s elkezd keservesen sirni.

Kérdi az asszonya, mi bajod te gyerek?

Jaj jaj elvesztettem a szemem világát, megvakultam, oda vagyok.

„Hogy hogy vakultál volna meg ily hirtelen te?”

— Jaj mikor ez a kenyér vajas, aztán én nem látok rajta semmi vajat.

„No ne ordíts!” itt egy kis sajt .. fogjad — engeszteléd a májszterné asszony Miskát.

Hála Isten, látok már — szól az inas ujongva — most meg már úgy megjött a szemem világa, hogy még a sajton és átlátok. Persze, mert igen vékony szeletet metszett a májszterné.

Sziporkák.

Paraszt legény: Nézd Örzse, egy pár strimfli (harisnya) kötöt hoztam.

Leány: De mit csináljak én a harisnya kötővel, ha nincsenek harisnyáim?

Anya: De leányom, mit gondolsz. Te álarozos bálba akarsz menni és elfelejtetted, hogy gyászunk van?

Leány: Óh! nem mama! épen azért öltöztem szerecsennőnek!

Naplopó: Teringettét! három napja hogy futkosom szerteszét, s nem találhatok magamnak szállást.

Barátja: Pedig temérdek szoba van most kiadó.

Naplopó: Mit használ az, ha akár hova megyek, az van kiürva!

„Hónapos szoba kiadandó egy szolid ur számára” s oda csak nem mehetek.

Anya: De leányom! ha te a nevelő nénivel oly góromba leszesz, ő ismét el fog menni.

Leányka: Miattam tudom nem megy el, — hanem azt is tudom, hogy mi miatt megy el, ha elmegy.

Anya: Nos?

Leányka: A papa miatt, mert az ötöt mindig esipdesi —

Bement a juhász szamarán a városba s az utcán ügetve akarván haladni, ugyancsak döngette fültövön a különben is lusta fülest.

Látván ezt egy úri ember, ki tagja vala a mérsékelt állatkinzó egyletnek, oda ugrik a juhászhoz és boszusan rárivall, hogy miért veri azt a szegény állatot botjával, s azzal elkezdti ütlegetni maga is a juhászt nádbotjával.

„No uram!” — felele a juhász sértődve — látom én hogy csak igaz az az életben, „barát a barátjának mindig pártját fogja.”

Akasztani vitték a cigányt. Utközben arra kérte a papot, hogy hivjanak elő egy doktort, ki eret vágjon rajta. —

„Miért akarsz most eret vágatni fiam!” kérdé a lelkész.

„Hát csak azért sent atyám — ugymond a more — mindig hallottam, hogy azs érvágás hasnál a halál ellen.” —

Letörött az uraság kocsijának a tengeje a szomszéd falu határában. Beküldvén tehát segélyért kocsisát a faluba, a bíró egy pár tizedessel maga sietett a szerencsétlenség helyére, vivén magukkal egy ócska kötelet is. Midőn aztán megkötözve a tengely használható állapotba tétetett, az uraság megköszöné a szivességet, s megakará jutalmazni a bírót.

„Sose tessék magát fásasztani — mond a bíró — az a darab ócska kötél köszönetet sem érdemel, örömet szolgálnék én ujjal is a nagyságos urnak.

Antipáternek.

Ne féltsd te Kondort Antipáter!

Nem falja őt fel egy két páter . . .

Se egyik se másik.

Agyarkodkatnak reá szörnyen —

Agyaruk is kitörhet könnyen

Foguk belevásik.

Volt ő máskor is földhöz csapva . . .

S felugrott mint a gumi lapta,

És talpra állott.

Körülkapta már egész csorda,

De rajta még sem esett csorba . . .

Se szélylyel nem mállott.

Eszmékkel viv, hajt és dorongol,

Titeket huz ki a nyomorból . . .

Ő a nyakas fajta!

Utat csákányoz a jövőnek,

Előtte zuzni kell a kőnek . . .

Hogy járjatok rajta.

Jön idő majd s tán nincsen messze

Midőn a jog, szabadság lelke . . .

Minden szivet áthat.

Az önkény a sötétség férge,

A poklok fenekére tér le . . .

S többé fönt nem járhat.

Addig tehát baráti jobbot

Nyujtsanak egymásnak a jobbok,

Ki vivni a sikert;

Az ellenek pedig mutassák

A guny erős vaskos „dorongját”

S legyen szent a mi szent.

Kis Melankton.

Egy baranyai ember levele fiához.

Kedves fiam!

Ha te egészséges vagy, nekünk sincs semmi bajunk. Itt küldöm az avult köpönyegemet, csináltass magadnak egy öltözet új ruhát. Az édes anyád is küld ezen levélben az én tudtom nélkül 5 forintot. Jóra fordítsd a pénzt s tanulj, m rt különben számár maradsz lévén a te apád

N. N.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. No Iczik szomszéd! lát-tam már én is Görgeit, oly közel esethozzá-m mint a szomszéd most ni.

Iczik. Tholánthán Mihály gazda is uttan vult a ü thiszteletére adútt kaczzenmusiknak pruba elüadásán?

Mihály. Mi tagadás benne — ott voltam biz én, de csak a bámulók között

— de hisz volt annyi esze, hogy akhor nem mutatta a fogát, pedig ugyanesak hittam ám a publikum különbnél különb czimekkel.

Iczik. Hul láttha hát khend Mihály gazda?

Mihály. Furesán jött ennek ki a sorja. A multkor a mint hallottam, hogy Görgei eljárogat az országgyűlésre magam is kíváncsi valék látni, ugyan minő pofával jelenhet meg ottan? Keritettem tehát magamnak egy bilétet s azzal elmentem az akadémia palotájába. Alig hogy elhelyezkedtem a karzaton egy oszlop mellett, a mint lenézek, hát a lent ülő képviselők közül — nekem épen jobb oldalról esett — egy barna szakállu mosolygó uri ember a kezével ugyanesak integet felém, hogy menjek le... No bizony gondolám magamban — mit keresnék én oly nagy urak között, majd bizony, hogy kitegyék a szűrömet, de meg hát nem is emlékeztem rá, hogy honnan ösmerném én azt a hívogató urat — hát csak szépen megültem a magam helyén — nézetgetve szertesztét — ha nem látnám e valahol Görgeit. —

Egyszer csak be toppan két ur s a bilétszedő kimutatja helyüket, az egyik épen már leakar ülni, midőn a másik így szól hozzá:

„Ne ülj oda pajtás!”

— Már mért ne ülnék? kérdé amaz — hiszen ez a 49-ik szám. —

„Már pedig ne ülj oda, mert hepiszkolod magad.”

— Ugyan ne beszélj már olyan bolondot — hogy piszkolnám?

„Hát ugy... nem látod hogy Görgei! a világosi kupecz ül melletted.”

Hát csak képzelje Iczik szomszéd! épen csak egy oszlop választott el tőle. Most lett előttem világos, hogy nem nekem integetett az a barna képviselő, hanem Görgeinek vagy is a mint az a derék uri ember igaz nevéen nevezé a világosi kupecznek. Így láttam én szomszéd Görgeit, még egyszer szeretném látni... de csak felmagasztalva.

Iczik. Hagyja khend Mihály gazda... hadd iljen sukáig...

Mihály. Hogy kívánhat már ilyet Iczik szomszéd? így nem leszünk jó emberek.

Iczik. De bizony khivánunm hogy sukáig éljen... hanem patikai ur vussá g a l

Ludas Matyi gyorspostája.

Mi hasna savasták
Meg a vasut kölesönt,
Ha most a nem akad —
A ki adna kölesön?
Csudar egy nácsió
Azs a farancia!
Még azt kérdezgeti:
Hol a garancia?
Milyen jó lenne most
Egy kis magyar sereg?
Magyar arany, husas,
Ugy i majoritás?
Mingyárt lenne nálunk
Egy kis sekuritás!

Tisztelt gyűjtőink: Csalán Péter, Dudás Ödön, Beliczay Sándor és Biró Antal honfiak! szives bu'ga'mukért fogadják hálás köszönetünket.

Beliczay Sándor bajtársnak. A szobrász dolgában szivesen eljárú k.

Székely Estánnak: Örülünk, hogy oly jó barátunk találkozott a székely földön, mint honfi.

Karakán Marczinak. a vidéki celebritást haza küldtük.

Sokatgondoló Péternek. Elhisszük, hogy csak úgy füstölög a nép feje attól a nagy gondtól, hogy mikor szabadul meg már a „Tabak-Verkauf” tól.

Értesítés.

Ujoman érkezett előfizetőinknek csak november 1-től fogva szolgálhatunk példányokkal.

A kiadó-hivatal.

Legújabb örvendetes tudósítás.

Görgei megugrott Pestről.